గుమాస్తా పునర్జననం

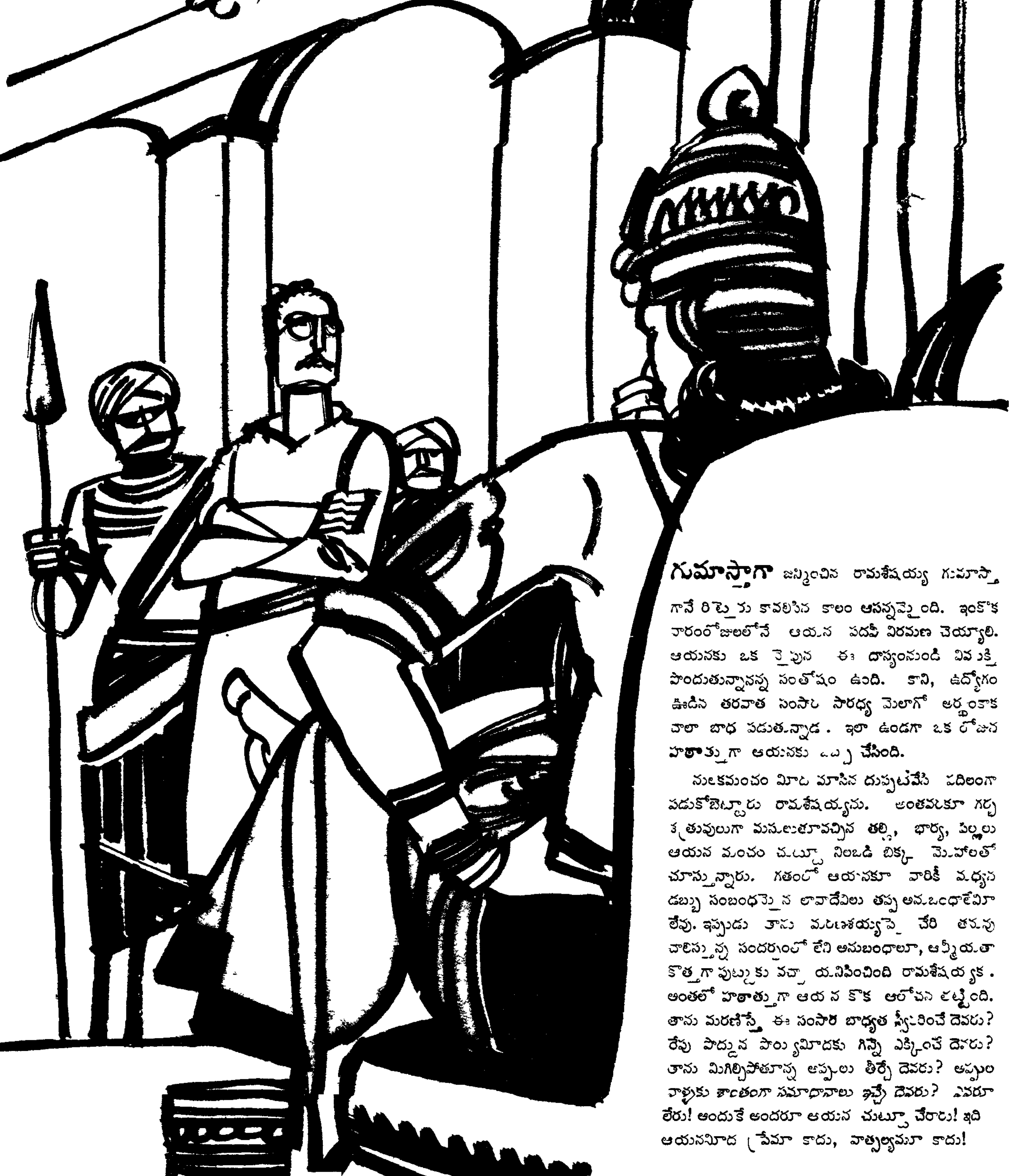

గుమాస్తాగా జన్మించిన రామశేషయ్య గుమాస్తాగానే రిటైరు కావలసిన కాలం ఆసన్నమైంది. ఇంకొక వారం రోజులలోనే ఆయన పదవీ విరమణ చెయ్యాలి. ఆయనకు ఒక వైపున ఈ దాస్యంనుండి విముక్తి పొందుతున్నానన్న సంతోషం ఉంది. కాని, ఉద్యోగం ఊడిన తరవాత సంసార సారధ్య మెలాగో అర్థంకాక చాలా బాధ పడుతున్నాడు. ఇలా ఉండగా ఒక రోజున హఠాత్తుగా ఆయనకు జబ్బు చేసింది.

నులకమంచం మీద మాసిన దుప్పటివేసి పదిలంగా పడుకోబెట్టారు రామశేషయ్యను. అంతవరకూ గర్భశత్రువులుగా మసులుతూవచ్చిన తల్లి, భార్య, పిల్లలు ఆయన మంచం చుట్టూ నిలబడి బిక్క మొహాలతో చూస్తున్నారు. గతంలో ఆయనకూ వారికీ మధ్యన డబ్బు సంబంధమైన లావాదేవీలు తప్ప అనుబంధాలేవీ లేవు. ఇప్పుడు తాను మరణశయ్యపై చేరి తనువు చాలిస్తున్న సందర్భంలో లేని అనుబంధాలూ, ఆత్మీయతా కొత్తగా పుట్టుకు వచ్చాయనిపించింది రామశేషయ్యకు. అంతలో హఠాత్తుగా ఆయనకొక ఆలోచన తట్టింది. తాను మరణిస్తే ఈ సంసార బాధ్యత స్వీకరించే దెవరు? రేపు పొద్దున పొయ్యిమీదకు గిన్నె ఎక్కించే దెవరు? తాను మిగిల్చిపోతూన్న అప్పులు తీర్చే దెవరు? అప్పుల వాళ్ళకు శాంతంగా సమాధానాలు ఇచ్చే దెవరు? ఎవరూ లేరు! అందుకే అందరూ ఆయన చుట్టూ చేరారు! ఇది ఆయనమీద ప్రేమా కాదు, వాత్సల్యమూ కాదు!

బ్రతుకు భారంగా, శిక్షగా, కఠిన శాపంగా పరిణమిస్తుంది పలువురు అభాగ్య జీవులకు. చివరకు మిగిలేది వేదన మాత్రమే. కాలదన్నాక పరలోకంలో ఎలాంటి బాధలు పడవలసి వస్తుందోనని నమ్మకం ఉన్నవాళ్ళు భయపడుతుంటారు. పరలోకంలో అయినా బాగుంటే ...?

రామశేషయ్య ఆలోచనలు చాలించి కొద్దిగా కళ్ళు తెరిచి చూశాడు. ఆ చివర మొదటి వరసలో నామాలు తీర్చి దిద్ది గుమ్మటంలా నిలబడి ఉన్న శ్రేష్ఠిగారు కనిపించారు. యమభటుడేమోనని ముందు భయపడినా, పరామర్శకోసం వచ్చిన శ్రేష్ఠిగారని తెలుసుకొని ఆయన కొంచెం కుదుటపడ్డారు. శ్రేష్ఠిగారికి అమాంబాపతు మూడు వందలయినా ఇవ్వాలి. "సేఠ్ గారూ! ఇదిగో, ఇలా ఉన్నాను! అక్కడికి వెళ్ళి మనియార్డరు చేస్తాను" అని చెప్పదామనుకొని ఊపిరాడక విరమించుకొన్నాడాయన. పాలవాళ్ళూ, పేళ్ళవాళ్ళూ, పిడకలవాళ్ళూ మొత్తం పది పదిహేనుమంది వరసగా నిలబడ్డారు. రామశేషయ్య పెదవులమీద కొద్దిగా మందహాసం నాట్యమాడింది. అప్పులంటూ లేకపోతే ఆఖరి దశలో పరామర్శ చేసేవాళ్ళు ఉండరు! ఆ గౌరవం ఎవరికో తనలాంటి అదృష్టవంతులకు తప్ప అందరికీ లభించదు!

రామశేషయ్య కొంచెం ఊపిరి పీల్చుకొని అప్పులవాళ్ళ నందరినీ దగ్గిరిగా పిలిచాడు.

"నాయనలారా! ఇన్ని సంవత్సరాలనుంచీ ఈ సంసార బాధ్యత కేవలం పేరుకు మాత్రమే నేను నిర్వహిస్తున్నాను. కాని, ఈ సంసారానికి మీరే పునాదిరాళ్ళు! ఈ సాగరంలో మీరే నౌకలు. మీ అండదండలతోనే ఈ సంసారం ఇంతవరకూ వచ్చింది. మీకు చాలా ఋణపడి ఉన్నాము. ఇప్పుడు మీ అప్పు తీర్చకుండానే నే నీ అవతారం ముగించవలసి వస్తున్నది. మీరు నేను లేనని సందేహించక, యథావిధిగా అప్పులిచ్చి మా సంసారాన్ని నడపవలసిందిగా ప్రార్థిస్తున్నాను. నాకు రావలసిన ప్రావిడెంటు ఫండూ గ్రాట్యుటీ మీరు మీకు రావలసిన బాకీల వరవడిని పంచుకోండి! ఇంకా ఏమైనా మీకు రావలసిఉంటే వచ్చే జన్మలోనైనా తీర్చుకొంటాను" అంటూ ఆయన కన్ను మూశాడు.

తల్లి, భార్య, పిల్లలు నోరూ నెత్తీ కొట్టుకొని ఏడ్చారు. అప్పులవాళ్ళు ఏమీ మాట్లాడలేక అలాగే చిత్తరవోయిన చిత్తరువులలాగ నిలబడ్డారు.

రామశేషయ్య పంచప్రాణాలూ యమభటులు పదిలంగా పైకి తీసుకు వెడుతున్నారు. ఆయన యమలోకానికి పోతున్నట్లు గ్రహించుకున్నాడు. యమబాధలు గుర్తుకు తెచ్చుకున్నాడు. కొంచెం భయపడి ఒక్కసారి కిందికి చూశాడు. కళ్ళెలకోసం తల్లి ఎవరినో ప్రాధేయపడుతూంది. షైను పంచె కోసం భార్య తహతహలాడిపోతూంది. అన్నం లేక పిల్లలు తల్లడిల్లిపోతున్నారు. అప్పులవాళ్ళు తప్ప ఇరుగూ పొరుగూ ఎవరూ తమ గుమ్మంలోకి తొంగి చూడడం లేదు. ఆయన ఇంక కిందికి చూడలేకపోయాడు. యమభటుల్ని, "తొందరగా తీసుకువెళ్ళండి" అని హెచ్చరించాడు.

రెప్పపాటు కాలంలో రామశేషయ్యను చిత్రగుప్తుని ముందు నిలబెట్టారు. ఆయన లెక్కల పుస్తకాలన్నీ చూసి ఏయే నేరాలకు ఏయే పద్దులకింద ఎంతెంత శిక్ష విధించినది ఒక కాగితంమీద వ్రాసి యమభటులకు ఇచ్చాడు. ఆ శిక్షల పేర్లు వింటూంటే రామశేషయ్య బడుగు దేహం కాగితంలా రెపరెపలాడిపోయింది! శిక్షలు తగ్గించవలసిందిగా అధికారులకు కాగితం పెట్టుకుందామనుకున్నాడు. అక్కడే లేనిది ఇక్కడ మాత్రం కాగితాలు చూస్తారా ఆఫీసర్లు? ఆయన రెండు రెక్కలూ దొరకపుచ్చుకుని ఒక గదిలోకి తీసుకొనిపోయారు యమభటులు.

"మొదటి నేరం, మొత్తం మూడు లక్షల ముప్ఫయి వేల తొంభై తొమ్మిది అబద్ధాలు చెప్పావు! నీ నాలిక పరపరా కోసేస్తున్నాము" అన్నాడొక భటుడు కాగితం చూసి.

"అయ్యా! సంసారాన్ని పోషించడంకోసం చిన్న చిన్న అబద్ధాలు ఆడిన మాట వాస్తవమే. ఆఫీసుకు ఎందుకు ఆలస్యంగా వచ్చావని ఆఫీసరు అడిగితే ఏదో ఒకటి చెప్పాలి కదా! ఏదో ఒక కారణం లేనిదే ఆలస్యంగా వెళ్ళనని తెలిసి ఉండి కూడా ఆఫీసరు అడిగితే అలాంటి సందర్భాలలో అబద్ధాలాడటం అనివార్యమయ్యేది. బియ్యం కోసం అప్పుకు బయలుదేరానన్నా, పిల్లవాడి పాలడబ్బా కోసం అప్పుకు తిరిగానన్నా, అలాంటి నిజమైన ఇంకొక కారణం ఏది చెప్పినా ఆయన ఊరుకోడు. అందువల్ల ఒంట్లో బాగుండలేదన్నా, చుట్టాలెవరో వచ్చారన్నా ఒక్క మాటలో పోయేది. అలాగే అప్పులవాళ్ళతోను అనేకమయిన అబద్ధాలు చెప్పాను. అబద్ధమాడనిదే అప్పు పుట్టదు. కనీసం రేపు సాయంత్రానికైనా ఇచ్చేస్తానంటేకాని ఎవడూ అప్పు పెట్టడు. ఈ రకంగా కేవలం నా బాధ్యతలు సక్రమంగా నిర్వహించటంకోసం మీరు చెప్పినన్ని అబద్ధాలూ ఆడి ఉండవచ్చును. తరవాత మీ ఇష్టం" అని ధైర్యంగా నిలబడ్డాడు రామశేషయ్య.

రామశేషయ్యకు గత బాధల గాథలు స్మృతిపథంలో మెలుగుతున్న సమయంలో యమభటులు ఆయన నాలిక కోసివేశారు. ఆయన ఆఫీసునించి ఆలస్యంగా వచ్చిన చాలాసార్లు గిన్నెలో చెయ్యిపెట్టి చూసుకుని ఒక్క మెతుకైనా దొరక్క నాలిక పీక్కున్న సందర్భాలు గుర్తుకు వచ్చాయి. ఆ బాధల ముందు ఈ బాధ ఎంతని? రామశేషయ్య ముఖంలో చిరునవ్వు చూసి యమభటులు ఆశ్చర్యపడ్డారు!

ఆయన్ని పరపరా ఇంకొక గదిలోకి ఈడ్చుకు వెళ్ళారు.

"రెండవనేరం, ఆఫీసులో లంచం పుచ్చుకోవడానికి చాలాసార్లు ప్రయత్నం చేశావు. కాఫీకి డబ్బులైనా ఇవ్వనిదే పనిచేసి పెట్టనని అనేకులను బాధపెట్టావు! నిన్ను తేళ్ళచేత, జెర్రులచేత కరిపిస్తాము" అంటూ యమభటులు గదిలోంచి బయటికి వెళ్ళి తలుపు గొళ్ళెం పెట్టారు. రామశేషయ్యకు మళ్ళీ బ్రతికి ఉన్న రోజులు గుర్తుకు వచ్చాయి. తల్లి ఒకరోజున రామశేషయ్యను పిలిచి, "నాయనా! ఉన్న ఒక్క పంచె చిరుగు పట్టింది. నిన్ను అడగలేక అడగలేక అడిగినా ప్రయోజనం లేకపోయింది. మీ నాన్నతోటే పన్నా పంపించివేస్తే నాకీ బాధ లేకపోను రా!" అంటూన్నప్పుడు

వేదుల కామేశ్వరరావు

నిజంగా ఆయన ఒళ్ళంతా తేళ్ళూ, జెర్రులూ పాకినట్లే ఉంది. భార్య ఇంట్లో బియ్యం నిండుకొన్నాయని మొరపెట్టుకొన్నప్పుడూ, పిల్లదానికి పాలులేక ఏడ్చి ఏడ్చి శోషవచ్చి నిద్రపోయినప్పుడూ, ఆఫీసరు నిర్లక్ష్యం పెరిగి పోతూందని తిట్టినప్పుడూ ఇలాంటి సవాలక్ష సందర్భాలలో ఆయనమీద తేళ్ళూ, జెర్రులూ పాకుతున్నట్టే ఉండేది. అప్పులవాళ్ళ చీదరింపులు విషసర్పాలు బుసలు కొడుతున్నట్లు ఉండేవి. ఈ శిక్ష అంతకన్నా ఎక్కువదా? అని రామశేషయ్య అనుకొంటూ ఉండగా భటులు తలుపులు తీశారు. వారు మరొకసారి ఆశ్చర్యపడి ఆయన్ని ఇంకొక గదిలోకి తీసుకునిపోయారు.

మూడవ గదిలో మధ్యగా ఒక ఎర్రగా కాలిన ఇనప స్తంభం ఉంది. దౌర్భాగ్యుడి నిట్టూర్పులవంటి వేడిగాలులు విసురుతున్నది ఆ స్తంభం.

"నువ్వు చేసిన మూడో నేరం చాలా పెద్దది. పసిపిల్లలు 'అన్నమో రామచంద్రా!' అని అలమటిస్తూ ఉంటే నిన్ను కానట్లు కూర్చున్నావు! సంసారాన్ని ఎన్నోసార్లు వస్తులు పడుకోబెట్టావు! వెళ్ళి ఆ స్తంభాన్ని కౌగలించుకో!" అన్నారు యమభటులు.

ఎంతటి గుండె నిబ్బరం ఉన్నవాడైనా భయకంపితుడు కావలసిన సందర్భమది. ప్రళయకాల బీభత్సంలో సర్వప్రాణికోటీ పడవలసిన యాతన ఒక్కజీవి పడవలసిన సమయమది! అలాంటి సందర్భంలో అనూహ్యమైన, అసందర్భమైన, అసమంజసమైన చిరునవ్వు, రామశేషయ్య వదనంలో కొట్టవచ్చినట్టు కనబడింది యమభటులకు! హృదయమే లేనివారికి ఆ నవ్వులో ఉన్న అంతరార్థం ఏం తెలుస్తుంది?

రామశేషయ్య చిన్నతనంలో తల్లిదండ్రులు కుర్రవాడికి యుక్తవయస్సు వచ్చిందని తెలుసుకొంటూ ఉండగా ఆడపిల్లనుకన్న ఒకాయన వచ్చి తమ బాలికను వారి కుమారుడికిచ్చి వివాహం జరిపిస్తానన్నాడు. రామశేషయ్య తల్లిదండ్రులు ఈ బుడుతణ్ణి తీసుకు పెళ్ళి చూపులకు వెళ్ళారు. "పదిహేనేళ్ళ బాలిక! పోలి! రాచపిల్ల!" రామశేషయ్య హృదయంలో ఏవో ఆశలు మొలకలెత్తాయి. ఆమె సౌందర్యంతో రతీదేవిని మించగలిగినట్లుంది. పతిభక్తిలో సీతనూ, పాతివ్రత్యంలో సావిత్రినీ. ఓర్పులోను దైవభక్తిలోను సతీసక్కుబాయిని మించగలదనుకున్నాడు రామశేషయ్య.

ఇంటికి తిరిగి వచ్చాక, "ఏరా నాన్నా!" అని ఎంతో ముద్దుగా అడిగారు తల్లిదండ్రులు. బాల్యంలోనే జ్ఞానవృద్ధుడైన రామశేషయ్య, "నాకు ఉద్యోగం లేదు స్కూలుఫైనలు మూడోసారి తప్పాను. మీరు మిగిల్చిపోగల స్థిరచరాస్తులేమీలేవు. నాకు పెళ్ళా! చూస్తూ చూస్తూ ఒక అమ్మాయి గొంతుక కొయ్యమంటారా?" అని అడిగాడు.

ఆ శుష్కవేదాంతం తల్లిదండ్రులకు రుచించలేదు. "నేను మీ అమ్మను పెళ్ళి చేసుకోలేదా? మా అమ్మను

నేషనల్ ట్రాన్సిస్టర్

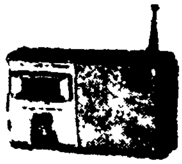

రు. 68/- లకు మాత్రమే

అన్ని ట్రాన్సిస్టర్లు **జపాన్‌లో తయారుచేయబడినవి.** పెద్ద రేడియోలాగు పలుకుతుంది. శక్తివంతమైన శబ్దగ్రహణం. **మీరు నడుస్తూండగా సంగీతం వినటానికి** భుజపట్టీతో సప్లయిచేయబడుతున్నది. రెండు సంవత్సరాలు గ్యారంటి. రెండు చార్జి సెల్సుతో పనిచేస్తుంది. వినటానికి సంసిద్ధంగా పంపబడుతుంది. వి.పి.పి ఖర్చులు రు. 4/—లు అదనం. నేడే ఆర్డర్లు చేయండి.

VERMA CO, (T.W.A.P.) POST BOX NO. 1222, DELHI-6.

గుమాస్తా పునర్జననం

మా నాన్న పెళ్ళి చేసుకోలేదా? మా నాన్న గుమాస్తాగా పనిచేసి, సంసారాన్ని పోషించి నన్ను ఇంతవాణ్ణి చెయ్యలేదా? నేనుకూడ గుమాస్తాగా చేరి, సంసారాన్ని సరిదిద్దుకోలేదా? ఈ ఉద్యోగం మనకు వంశపారంపర్యంగా వస్తున్నది. నువ్వు స్కూలుఫైనలు ఇంకోసారి ఫేలయినా నీకీ ఉద్యోగం ఖాయం. అదీగాక, నారుపోసినవాడు నీరు పొయ్యకుండా ఉంటాడా? చెట్టుకు కాయలు చెట్టుకే బరువా? ఆ జగన్నాథుడే రక్షించాలి గాని, మనది ఏముంది?'' అంటూ తండ్రి హితబోధ చేశాడు.

''నాయనా! నీవు ఒక ఇంటివాడవయి, మీరిద్దరూ చిలకా గోరింకల్లా ఉంటే మేము కృష్ణా, రామా అంటూ కన్ను మూస్తామురా. పిల్లలు లేనివాళ్ళకు పున్నామనరకం సంభవిస్తుందిరా. ఆ నరకంనుండి తప్పించుకోడానికైనా నువ్వు పెళ్ళిచేసుకోవాలి, నాయనా!'' అని తల్లి హెచ్చరించింది.

రామశేషయ్య తాళికట్టేటప్పుడు నిజంగా ఎర్రగా, ఇంకా ఎర్రగా కాలిన ఇనపస్తంభాన్ని కౌగలించుకున్నట్లే బాధపడ్డాడు.

గడియారంలో పదిహేను నిమిషాలు పూర్తి అయిన వెంటనే, ''ఇంక చాలు! బయటికి రా!'' అని హెచ్చరించారు యమభటులు. కాని ఆ వేడికి వాడిపోని, ఆ మంటకు కగ్గిపోని ఆ చిరునవ్వు చూసిన యమభటులకు ఆశ్చర్యంకన్నా ఆవేశం, ఆవేశంకన్నా ఆగ్రహం వచ్చేశాయి. ఆయనను సలసలాకాగుతున్న నూనె మూకుడులోకి తోసివేశారు.

రామశేషయ్య ఇప్పుడూ చలించలేదు. హిరణ్యకశిపుడు పెడుతున్న బాధలు సునాయాసంగా అనుభవించిన ప్రహ్లాదుడులా ఆయన ఎంతో ఉత్సాహంగా ఉన్నాడు. సలసలా కాగుతున్న నూనెలో ఆయన గోదావరిలో ఈతలు కొట్టినట్లు ఈదులాడి, మెల్లగా బయటికి వచ్చాడు.

రామశేషయ్యకి ఈ శిక్షలు కేవలం వినోదప్రాయంగా ఉన్నాయి. కారణం ఇక్కడ బాధ్యతలు లేవు. అధికారం చెలాయించే ఆఫీసరు లేడు. నిలువునా కాల్చేసే అప్పులవాళ్ళు లేరు. డబ్బులడిగే తల్లీ, భార్యా, పిల్లలూ లేరు. ఇంతకన్నా స్వర్గం ఇంకెక్కడ ఉంది?

రామశేషయ్యను నూనెమూకుడులోకి తోసేటప్పుడు ఏ నేరానికి ఈ శిక్ష విధించబడిందో యమభటులు చెప్పలేదు. ఆయన అడగనూ లేదు. బహుశః గుమాస్తాగా పుట్టి ఉండి కూడా పెళ్ళి చేసుకున్నందుకు ఆ శిక్ష విధించారనుకున్నాడు. నలభై సంవత్సరాలనుంచి ఏకధాటీగా సలసల కాగుతున్న నూనెమూకుడులో వేగిపోయిన తనకు ఈ ఒక్క పదిహేను నిమిషాలు నూనెమూకుడులో నిలబడటం కష్టమనా? ఎంత వెర్రివాళ్ళు ఈ యమభటులు!

యమలోకంలో ఉన్న శిక్షలన్నీ పూర్తి అయ్యాయి. ''ఇంకేమన్నా ఉన్నాయా?'' అని అడిగాడాయన యమభటుల్ని. వాళ్ళు సిగ్గుతో తలలు వంచుకున్నారు. అనేక సంవత్సరాలనుంచి ఎంతో మందిని శిక్షిస్తున్నారు వాళ్ళు. శిక్ష అనుభవించినవాడు ఎవడూ ప్రాణాలతో నిలబడలేదు. గత్యంతరం లేక యమభటులు రామశేషయ్యతో—

పొదుపైన కాల్గేట్ బహుళారక్ష టాల్క్‌లో చల్లని, పరిమళ సంపద

మనోహరమైన పరిమళము కలిగి.. ఆశ్చర్యము గొలిపే పొదుపైన ఒక ఉత్తమ టాల్కమ్! మీకు అద్భుతమైన చల్లని, సువాసనతో ఆహ్లాదకరమైన తాజాతనము రోజంతా యిస్తుంది. యింటిల్లిపాదికీ, పసిపాపతో సహా ఎంతో ఉత్తమమైనది

కాల్గేట్ ఆల్-పర్పస్ టాల్క్

CAPT. G. 3 TEL

"అయ్యా! ఈలోకంలో శిక్ష అనుభవించిన వెంటనే ప్రాణాలు పోవాలి. కాని, మీరు ఇంకా ఇలా నిలబడి ఉండటం చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉంది. ఇలాంటి క్లిష్ట పరిస్థితిలో మేము మా రాజు సలహా తీసుకోవాలి. వారి దగ్గిరికి వెడదాం రండి" అని ఆయన్ను యమధర్మరాజు దగ్గిరికి తీసుకుని వెళ్ళారు.

యమధర్మరాజు జరిగినదంతా విన్నాడు. ఆయన ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు. అవమాన భారంతో శిరస్సును వంచుకుని నేలచూపులు చూస్తున్నాడు. రామశేషయ్య ఠీవిగానిలబడి విజయగర్వంతో చూస్తున్నాడు.

ఎట్టకేలకు కొంచెం తేరుకుని యమధర్మరాజు, "ఏమేమి! శిక్షలు అనుభవించినా ప్రాణాలు ఇంకా నిలిచి ఉన్నాయా? ఎంత మొండి ప్రాణా లివి! నా అధికారాన్నే అపహాస్యం చేస్తున్నాయా? నా ఘటికి తట్టుకుని నిలబడినవాడు వీ డొక్కడే! వీడికి తగిన శిక్ష విధించాలి" అంటూ ఇటూ అటూ తిరుగుతూ గర్జిస్తూ ఆ భుజంమీద గదాదండాన్ని ఈ భుజం మీదకు మారుస్తూ, కనుబొమలు చిట్లిస్తూ, మీసాలు మెలి పెడుతూ హడావిడి చేస్తున్న సందర్భంలో నిర్భయంగా ఇంకా అక్కడే నిలబడి ఉన్న రామశేషయ్యకు ఒక భావం స్ఫురించింది.

ఏమిటో ఈయన పిచ్చిగాని, ఈ తాటాకు బెదిరింపులకు తానా జడిసేది? పై ఆఫీసునుంచి మందలింపు కాగితం వచ్చినప్పుడు తన ఆఫీసరు చేసే గొడవలో ఇది ఎన్నో వంతు?

యమధర్మరాజు అమాత్యులనూ, అనుచరులనూ పిలిచాడు. రహస్య సమాలోచనలు జరిపాడు. ఏదో కొత్త తీర్మానం తయారయింది. ఆ తీర్మానానికి అప్పీలు లేకుండా దాని చుట్టూ ముళ్ళ కంచెలాంటి నియమాలు తయారయ్యాయి.

సదరు తీర్మానం ప్రకారం రామశేషయ్యను శిక్షించడానికి ఇంక ఏ విధమైన శిక్షలూ యమలోకంలో లేనందున, అన్ని శిక్షలకన్నా పెద్ద శిక్ష నిజానికి భూలోకంలోనే ఉండిపోయినందువల్ల రామశేషయ్యకు ఆఖరి శిక్ష భూలోకంలోనే విధించబడింది. ఈ శిక్ష ఏమంటే రామశేషయ్య తిరిగి భూలోకంలో ఒక్క సంవత్సరం గుమాస్తాగా పనిచెయ్యాలి!

భూలోకంలో రామశేషయ్య ఇంట్లో నులకమంచం మీద వాసిన దుప్పటిపైన రామశేషయ్య శవం చెక్కు చెదరకుండా అలానే ఉంది. దహన సంస్కారానికి పేళ్ళూ, పిడకలూ లేక వాటికి అప్పు పుట్టక తల్లీ, భార్యా, పిల్లలూ దిక్కుతోచక అక్కడే నిలబడి ఉన్నారు. అప్పుల వాళ్ళు అప్పులు ఎలా వసూలు చేసుకోవాలో, ఎవర్ని అడగాలో తెలియక పొద్దుటినుంచీ అక్కడే ఉన్నారు. అట్టి సందర్భంలో రామశేషయ్య మెల్లిగా కళ్ళు విప్పి లేచి కూర్చున్నాడు!

సరిగ్గా అదే సమయానికి ఆఫీసు మనిషి ఫ్యూను సుర్నాథం గబగబా వచ్చి ఒక కాగితం రామశేషయ్యకు ఇచ్చాడు. రామశేషయ్యవంటి ఉత్తమ గుమాస్తాను ఆ తరుణంలో సదరు ఆఫీసు వదులుకునే స్థితిలో లేదని, అందువల్ల ఆయన ఉద్యోగ కాలం ఒక సంవత్సరం పొడిగించబడింది. అయిన వెంటనే యమ[illegible] [illegible] కాగితం సారాంశం! ★

మీ ఆహారమును
ఆరోగ్య ప్రదంగా
Meghdoot రాగి
అడుగు భాగముగల
స్టెయిన్ లెస్ స్టీల్
పాత్రలలో వండుకొండి!

● రాగి అడుగు భాగములతో
ఆహారము కాలిపోదు, మాడిపోదు.
● అవి వేడిని సమముగా వ్యాపించేలా
చేస్తాయి.
● వాటిని శుభ్రపరచుట, శుభ్రముగా
ఉంచుట సులభము...కడిగి
తుడిచివేస్తే చాలును!

రాగి అడుగు భాగముగల స్టెయిన్ లెస్ స్టీల్ పాత్రలు వండుటకు అత్యుత్తమమైనవి. అంతేకాక అవి ఒక జీవితకాలం మన్నుతాయి.
వాటిని నేడే కొనండి. వాటితో వంటవను సరదాగా వుంటుంది...
శ్రమ చేయడము ఎంతో తేలిక!
మీ ప్రాంతములోని ప్రసిద్ధ పాత్రల దుకాణములన్నిటిలోను లభించును.

మహాలక్ష్మి మెటల్ ఇండస్ట్రీస్

192 వి, పండారిపోల్ రోడ్, బొంబాయి-4 ఫోన్ 334036, 335473.

ఈ ట్రేడ్ మార్కుకోసం చూడండి Meghdoot

LFI A...TEL